

[Aksel Larsen.]

øverst Finanskapitalen, søger efter Udveje, at de ingen finder, men at de opstiller sig en Utopi og løber efter den et Stykke Tid, og den Utopi, Retsforbundet har dannet sig, og den Utopi, disse Grupper har dannet sig, som samler sig om Retsforbundet, hedder altsaa: Bort med Monopoler. Kapitalismen maa godt eksistere, Træerne maa godt vokse, men de maa ikke vokse ind i Himme- len, derfor skal Grenene kappes af. Og saa siger man: Forskellen paa os og Kommu- nisterne er, at Kommunisterne er Modstan- dere af Kapitalismen, men Retsforbundet er Modstandere af Monopolismen.

Ja, men det hænger jo sammen, der er ingen Forskel, det kan ikke skilles, og det nytter ikke at blive ved med at misbruge Karl Marx og sige: Karl Marx har selv sagt, at Jordmonopolet var Grundlaget. Jordmonopolet var det første, men det be- tyder jo aldeles ikke, at det er det eneste eller bestemmende nu, rent bortset fra, at Jordmonopolet er af en saadan Vigtighed, at det ikke kan afskaffes uden Afskaffelse af Kapitalismen. I denne Forbindelse kan jeg henviser til, at Sovjetunionen netop er det eneste Sted, hvor den fulde Grundskyld er indført paa den Maade, fordi Privat- ejendomsretten til Jorden er ophævet, der eksisterer kun Brugsret til Jorden.

Kommunisme eller Retsstat, mellem dem staar Kampen! siges der. Nej, der er ikke noget, der hedder en Retsstat, det er et af disse taagede idealistiske Begreber, der klinger meget skønt fra en Talerstol, men ingen som helst Bund har i Realiteten. Der findes lige saa mange Slags Ret, som der findes Samfundsopfattelser, enhver Sam- fundsform har sin officielle Ret og Rets- opfattelse. Det ærede Medlem Hr. Chri- stiani mener som Arbejdsgiver, at det er ret og rimeligt, at Lønningerne bliver sat ned. Jeg mener, at det er højst urimeligt, og at det eneste rimelige er, at Lønningerne bliver sat op, og det er naturligvis vore forskellige Interesser, som faar os til at anlægge disse forskellige Retssynspunkter.

Og det med Tvangsstaten er noget Vrøvl! Enhver Stat er en Tvangsstat, og enhver Stat er en Frihedsstat, det kommer kun an paa, hvad man lægger i Begreberne Tvang og Frihed. Og naar Retsstaten selv siger: altsaa Frihed i det Omfang, at man ikke generer andre Menneskers Frihed — saa er jo, hvad hver eneste her i denne Sal vil underskrive, ethvert Samfund saadan, men saa kommer det an paa, hvem der skriver Lovene, og hvem der trækker Grænserne for, hvor de andres Frihed befinder sig.

Vi vil ingen Tvangsstat, vi vil den eneste Form for Frihed, der er mulig. Men det vil ikke sige, som det ærede Medlem Hr. Kors- gaard opfattede det, en reaktionær Udlig- ning, saa vi alle faar lige lidt, men det vil sige, at Produktionsmidlerne bliver fælles Eje, Produktionen virkelig samfundsmæssig, at Menneskene ikke bliver Individualister, som siger: Jeg er mig selv nok, og hvad rager det mig, hvordan det gaar de andre? — men at Menneskene bliver Kollektivist, som virkelig tager Hensyn til hinanden og alle sammen arbejder efter Evne for det fælles Behov.

Det er det kommunistiske Samfunds Ideal. Det er ikke nogen Modsætning til nogen som helst Retsstat; men i Modsætning til Retsforbundet, som vil give sig Udseende af at være en Slags Modstander af den be- staaende Samfundsform, nøjes vi ikke med at paavise, hvad vi vil, men viser ogsaa ganske konkret Midlerne, hvorved det skal opnaas. Retsforbundet mener ikke, det kan opnaas ved, at Retsforbundet bliver Flertal her. Nej, det kan det ikke, dels fordi Rets- forbundet ikke bliver Flertal, og dels fordi der intet kan gennemføres af den Art med et Flertal her i denne Sal. Men det giver i øvrigt ikke andre Anvisninger, end at saa skal vi virke som Eddike paa Mælk, og jeg ved ikke hvad.

Vi andre giver den samme Anvisning, som Karl Marx gav, den samme Anvisning, som Bolschevikkerne gav. Det er Arbejder- klassen, der som konsekvent Modstander af Kapitalismen skal omstyrte det bestaaende Samfund og gennem sit Diktatur tage fat paa Opbygning af det kollektive kommu- nistiske Samfund, gennem hvilket vi kommer over i Kommunismen. Det er Kommuni- sternes Maal, og det er det, vi ogsaa arbejder for herhjemme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Be- mærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen kom til sidst ind paa nogle Betragtninger overfor Retsforbundet, og om disse Betragtninger gælder det, at dem kan jeg ikke svare paa i en kort Be- mærkning, saa dem kommer jeg senere til at vende tilbage til. Men da det ærede Medlem jo talte i lang Tid, vel nok et Par Timer, saa kunde der være Grund til at prøve paa, om det ikke skulde være muligt efter denne Indledning at faa slaaet saa nogenlunde fast, hvad det er, Kommunisterne i det hele taget vil. Se, det blev sagt paa